

CONTACT
JAARGANG 66
SEPT 2016
NR 3

contact

Driemaandelijks magazine van de stichting ESDA

- 02 Redactioneel Neel
- 03 Meditatie Jaknikkers
- 04 Relaties 'Nee' zeggen is gezond
- 06 Gezondheid Niet zo simpel als het lijkt
- 09 Voedsel voor de geest Daden spreken luider dan woorden
- 10 Verdieping Gods 'nee' overtreft alles
- 12 Dialoog Wat als het leven tegenzit?
- 14 Interview Nathalie van Ekris zei 'nee' tegen het grote geld ...
- 16 Bijbels gezien Ja of nee, wat zal het zijn?
- 18 Groen! Zeg 'nee' tegen afval
- 19 Tenslotte Nee tegen God
- 20 ESDA Contactgegevens

X

nee!

NEE!

Lydia Lijkendijk

Ons brein is een complex systeem van neurologische verbanden, een ingewikkeld netwerk van associatie en emotie. Omdat ik niet de kennis heb om onze grijze massa te kunnen fileren in vijfhonderd woorden, richt ik me in dit redactioneel op een zeer klein maar heel interessant verschijnsel, namelijk het onvermogen van onze hersens om het woordje ‘niet’ en aanverwante negatieve woorden te registreren. In de wetenschap dat u uit de vorige zin dus alleen de woorden ‘vaardigheden’, ‘kennis’ en ‘grijze massa’ onthoudt.

aan. Een plantenspuit sprak veel duidelijker taal! Maar het allerbest werkte het rammelen met een doos brokjes om gewenst gedrag te bewerkstelligen. Toen en nu nog steeds, ook nu het jonge, beweeglijke katje dat vernielend door het huis flitste een gezellige oudere dame geworden is, met de draaicirkel van een vrachtwagen. Voor brokjes doet poes alles. Ze laat de meubels, of wat daarvan over is, voor wat ze zijn en drapeert haar mollige, harige, lijfje afhankelijk rondom mijn benen als ik met de Felix richting voederstation loop – al mauwend haar instemming betuigend.

Met kinderen werkt het ongeveer net zo. Alleen zijn die niet tot positief gedrag te verleiden met een doos Felix, althans die van mij niet. ‘Mam, wanneer koop je een Audi?’, wilde ze onlangs weten. Ze zat op de bank en keek naar buiten, naar de oranje Volkswagen die ze soms van mij mag lenen, van welk aanbod ze lang niet meer zo enthousiast gebruik maakt sinds haar zusjes ‘m ‘de circusauto’ noemen. Ik had kunnen zeggen: ‘Nee, ik heb geen geld voor een Audi want ik heb een studerende koter, dus ik koop ‘m niet.’ Maar zoveel ontkenningen zijn *far too much* voor haar prefrontale cortex. Dus ik zei: ‘Die Audi zit daar op de bank.’ Ik zag haar denken. En zij verstond mijn boodschap: ‘Zorg maar dat je je bul haalt, dan kun je zelf een Audi kopen.’ Positieve communicatie leidt tot veel meer resultaat. Nu alleen die bul nog!

Ik wens u veel plezier bij het ontdekken van alle andere facetten van het woordje ‘nee’ in deze **Contact**.

Er zijn hele boeken over volgeschreven: met het schetsen van een positief en wenkend perspectief bereik je meer bij kroost/huisdieren/kiezers dan met het uitspreken van je afkeur. Positieve communicatie leidt tot resultaat. Dus: als je je kamer opruimt, neem ik je mee naar de film. In plaats van: maak geen rommel, anders krijg je geen toetje. Als ik schrijf dat u niet moet denken aan de roze olifant met groene schoentjes die op z’n kop in de vanillevla ligt, heeft u, afhankelijk van uw fantasie, de meest geweldige bewegende beelden in uw hoofd. Terwijl ik nog zo zei dat dat *niet* de bedoeling was!

Een jaar of zeven geleden visten wij een klein ondeugend katje uit het asiel. Ze slaagde erin ons meubilair in korte tijd aan gort te raggen. Ik kwam er al vlot achter dat ‘Nee, poes’, geen geldig commando was. Met haar grote schotelogen keek ze ons niet-begrijpend van achter de aan flarden gescheurde gordijnen

Contact is een gratis uitgave van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten
ESDA-Instituut Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide
 Tel: 030 - 6931509 | Email: esda@adventist.nl | Web: www.esda-online.nl
 INGbank NL76 INGB 0000 0383 25 | Rabobank NL59 RABO 0155 9483 18
ESDA België Ernest Allardstraat 11, 1000 Brussel | Tel: 02-5113680 | ING Bank BE47 3100 1698 4180
Verantwoordelijke uitgever Jeroen Tuinstra, Gezellenstraat 12-1, 1030 Schaarbeek
Hoofredacteur Lydia Lijkendijk **Redactiesecretaris** Joanne Balk-Geerlings
Redactie Tom de Bruin, Jurrien den Hollander, Rudy Dingjan, Bert Nab, Jeroen Tuinstra en Nelske Verbaas
Vaste medewerkers Aad Berger - docent tekenen, Reinder Bruinsma - emeritus predikant en schrijver, Marie Rahajaan - kunstsociologe en Glenn Ripassa - docent hbo
Beeldcredit Omslag: Piotr Marcinski / pg. 2: Shelli Jensen, Tobik, Matyoha & Lucy Liu/Shutterstock.com
Vormgeving Limelight.Design.Studio@gmail.com **Druk** Van de Ridder - Nijkerk **Oplage** 3300 ex.

colofon

jaknikkers

JAKNIKKERS
 Joanne Balk-Geerlings

In Nederland hadden we de eerste bij Schoonebeek. Eigenlijk stond onze eerste machine die aardolie oppompt net over de grens in Duitsland. Maar ze waren wel voor Nederland actief. Tot 2013. Toen pas besloten we ook de laatste Nederlandse jaknikker af te sluiten. De jaknikkers zijn nu in de ban.

Een mooie metafoor vind ik dat. Want wat heb je aan jaknikkers? Ze zeggen ‘ja’ om anderen te pleasen, maar ze pleasen zichzelf er naar verloop van tijd steeds minder mee. En uiteindelijk de ander ook niet. Het is natuurlijk wel de weg van de minste weerstand als je telkens ‘ja’ zegt terwijl je eigenlijk ‘nee’ bedoelt. In het algemeen hebben we veel meer aan neeschudders dan aan jaknikkers. Dat maakt dingen namelijk duidelijk. Dan weten we waar we aan toe zijn. En waar de grenzen liggen.

Waargebeurd

‘Nee’ zeggen is knap lastig. Het heeft ook best wel consequenties.

Jozeef Klopicka/Shutterstock.com

Maar dat heeft ‘ja’ zeggen ook. Ik zal het waargebeurde verhaal niet gauw vergeten van een nichtje van een vroegere kennis. Zij ging in Zwitserland trouwen. De beide complete families waren uitgenodigd om het feest mee te vieren. Veel mensen hadden vrij genomen, hotels waren besproken en mooie kleren en cadeaus ingekocht. De grote dag brak aan. Iedereen was in feeststemming toen het bruidspaar de trappen van het stadhuis op schreed. Halverwege stond de bruid echter stil en draaide zich om. In haar korte toespraak zei ze dat het haar heel erg speet van de vrije dagen en de moeite die iedereen gedaan had om te komen, maar dat het feest niet door kon gaan. Ze kon die dag niet trouwen. Ze zag het niet (meer) zitten. ‘Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald’, zal ze gedacht hebben. Toch was er wel moed voor nodig om ‘nee’ te zeggen en te doen.

God leren kennen

In de Bijbel staan niet zo veel verhalen over ‘nee’. Wel staat er heel vaak dat God je niet dwingt. Dat zijn liefde er voor je is en hij je met open armen tegemoet gaat, maar hij laat het aan jou over. Je mag ook ‘nee’ zeggen. Zelfs tegen hem. De kunst is om hem te leren kennen. Als je hem kent wil je geen ‘nee’ meer zeggen, maar zeg je ook geen ‘ja’ zoals een jaknikker dat doet. Dan zeg je ‘ja’, omdat je van hem houdt en je een leven met hem aan je zijde ziet zitten. God wil heel graag dat we hem leren kennen en hij doet daar van zijn kant alles aan. Daardoor kan mijn keuze ook een eerlijke keuze zijn. Omdat God geen jaknikkers achter zich aan wil, maar mensen die vanuit hun hart ‘ja’ tegen hem zeggen. ‘Ja’ zeggen tegen God getuigt van vertrouwen in hem. Dat vertrouwen zal hij niet beschamen. Want ‘elk woord van God is getoetst, hij is een schild voor wie bij hem hun toevlucht zoeken’ (Spreuken 30:5).

'NEE' ZEGGEN IS GEZOND

Glenn Ripassa

'nee' zeggen is gezond

➤ 'Nee' zeggen hoort bij een gezonde ontwikkeling

Jamie Hooper/shutterstock.com

'Ik wil dat niet, opa', of 'Ik wil het zelf doen.' Als onze kleindochter me aankijkt met een blik van 'wie doet me wat', moet ik enorm lachen. Ze heeft een sterke wil. Leuk om dit als grootouders te mogen zien. Voor ouders is het vaak een moment van: wat moet ik nu doen? Moet ik nu mijn zin doorzetten of volg ik de wens van mijn kind? Rustig blijven is vaak het advies van opvoedboekjes. De werkelijkheid is echter veel weerbarstiger.

In de eerste twee levensjaren staat de sociale ontwikkeling van het kind op de voorgrond. Dit mondt uit in een eerste streven naar autonomie. Het kind van een jaar of twee beseft dat hij een eigen wil heeft. Hiervoor deed hij altijd wat zijn ouders van hem verlangden, nu leert hij te experimenteren met zijn eigen wil. Dit doet hij door dingen die de ander hem opdraagt

op voorhand niet te willen. Deze fase heet de koppigheidsfase. Als ouders leer je te spelen met deze fase. Als het bedtijd is en je weet dat je kind tegenstribbelt om naar bed te gaan, kan het soms helpen om te zeggen: 'Je mag nu niet naar bed gaan, hoor.' Menig kind gaat hier tegenin en wil dan juist gaan slapen.

Nee-periode

Deze periode wordt ook wel de 'nee-periode' genoemd. Het kind laat zich gelden door bij alles 'nee' te zeggen, omdat hij de behoefte voelt en ook omdat hij beseft dat hij zaken zelf wil kunnen bepalen. In sommige literatuur wordt dit wel de eerste puberteit genoemd, of een voorbode van de eigenlijke puberteit, waarin ook een geldingsdrang tot uitdrukking zal komen - zij het dan op het gebied van de bepaling van de eigen waarden en normen. Jongeren willen dan hun eigen weg gaan, en experimenteren is hier een onderdeel van. Voor ouders opnieuw een hele uitdaging. In hoeverre mag je kind zijn of haar eigen leven bepalen? Wat helpt, is terug te denken aan je eigen puberteit: wat vond ik toen belangrijk? Hoe zijn mijn ouders hiermee omgegaan? Wat werkte wel en wat zeker niet?

Zindelijkheidstraining

Als het jonge kind de kans krijgt om met zijn of haar wil te mogen experimenteren door dingen zelf te beslissen, leert het zich geleidelijk aan ook in de wil van een ander verplaatsen. Het kind kan dan leren samen met anderen te spelen, waarbij het om geven en nemen gaat. Wanneer ouders aan de behoeften van het kind voldoen en het kind zich veilig heeft kunnen hechten, kan het autonomie ontwikkelen.

Een aspect van de opvoeding, dat in deze koppigheidsperiode vaak voor opvoedproblemen zorgt, is de zindelijkheidstraining. Het kind kan de sluitspieren rond een jaar of twee onder controle houden - dit is een rijpingskwesitie. Vanaf dat moment kun je het kind leren dat het zijn behoeften moet doen op een potje of kindertoilet.

In de koppigheidsfase kan het kind merken dat zijn ouders erg hun best doen het zo ver te krijgen dat het aan hun wil tegemoet komt. Dit kan ertoe leiden dat het kind gaat dwarsliggen. Het doet dan bijvoorbeeld zijn behoeften bewust in zijn broek of op de grond, en zorgt daarmee voor de nodige stress bij de ouders. Zij kunnen daardoor onzeker worden.

Ouders proberen soms de autonomie van het kind 'de kop in te drukken' door het kind te dwingen te doen wat zij willen. Soms lukt dat ook. In dat geval zijn de ouders tevreden of scheppen er zelfs over op ten opzichte van ouders die dat niet voor elkaar krijgen. Deze dwang kan echter schadelijk zijn voor de ontwikkeling van de persoonlijkheid van het kind. Wanneer ouders rustig blijven bij deze training, zal het kind vaak vanzelf de behoefte doen op een potje. Het voorbeeldgedrag van andere kinderen kan helpen en kinderen willen zelf echt geen luier meer dragen als ze naar groep 1 gaan.

Eigen persoon

De koppigheidsfase moet je eigenlijk zien als een noodzakelijke fase, die de basis vormt voor een gezonde puberteit, waarin het kind weer een nieuw niveau van autonomie moet verwerven.

Na deze koppigheidsfase is het kind rijp voor de eerste sociale ervaringen. Het kind is dan meestal een jaar of vier. Het weet dan niet alleen dat het zich af en toe mag laten gelden, maar ook dat het rekening moet houden met anderen.

Dit laatste is een voorwaarde om te kunnen komen tot samenwerken en samenspel, maar ook tot conformisme, aanpassing aan (nieuwe) sociale regels en afspraken. In de puberteit zal de jongere geregeld 'nee' zeggen tegen de wensen van ouders. Op zoek naar een eigen identiteit moet hij of zij dit doen. Dit is een gezonde ontwikkeling. De jonge mens wordt een eigen persoon met eigen wensen, verlangens, waarden en normen. Als ouders weet je dat je het goede hebt meegegeven en nu mag je genieten van de ontwikkeling van je kind tot een eigen volwassene.

Bron

Maryke Tieleman (2008), *Levensfasen. De psychologische ontwikkeling van de mens*. Amsterdam, Boom Onderwijs

CREATISTA/shutterstock.com

NIET ZO SIMPEL ALS HET LIJKT
Jurriën den Hollander

niet zo simpel als het lijkt

Jason Salmon/Shutterstock.com

‘Nee’ zeggen tegen lekkere dingen vormt voor sommigen een groot probleem. De mensen die nee zouden moeten zeggen, zijn vaak wel op de hoogte van alle gezondheidsrisico’s. En toch lukt het niet. Ook als ze merken dat andere mensen negatief op hun gewicht reageren, lukt het toch niet om nee te zeggen.

In zijn boek *Altijd trek?* citeert David Ludwig de Griekse geneesheer Hippocrates: ‘Obese mensen ... zouden hard moeten werken ... slechts een keer per dag moeten eten, nooit een bad nemen, op een hard bed moeten slapen en zo lang mogelijk naakt rondlopen.’ In zijn visie moest je mensen met een gewichtsprobleem hard aanpakken. Dit oude Griekse denkpatroon achtervolgt ons al meer dan tweeduizend jaar.

Onmatigheid

Wie even op *Wikipedia* kijkt bij de zeven hoofdzonden, ziet dat onmatigheid op één lijn wordt gezet met hoogmoed, hebzucht, onkuisheid, afgunst, woede en luiheid. Al ruim tweeduizend jaar ziet de westerse samenleving obesitas als een karakterfout. Wie geen nee kan zeggen is iemand die kennelijk geen zelfbeheersing, of geen goed karakter heeft. En mensen die geen zelfbeheersing hebben, zijn misschien wel tot alles in staat! Maar laten we even verder kijken. En, jawel, even verderop in *Wikipedia* staat bij de zeven deugden, zoals we al verwachten, ook matigheid vermeld. De Griekse filosoof Plato ontwikkelde als eerste deze theorie in zijn boek *De republiek*. Zijn gedachte was dat mensen die voorzichtig zijn, rechtvaardig, gematigd en moedig, de beste basis vormen voor een goede samenleving. Kortom, voor Plato deugden mensen met overgewicht niet omdat ze volgens hem een persoonlijkheidsprobleem hadden. Als je geen nee kon zeggen, had je volgens hem geen goed karakter.

Laag zelfbeeld

Is het verwonderlijk dat onderzoekers een verband hebben gevonden tussen overgewicht en mishandeling? Dikke mensen worden vaker uitgelachen, gepest en mishandeld dan mensen zonder overgewicht. Mensen met overgewicht komen sneller in een sociaal isolement. Obese mensen hebben meer kans op een laag zelfbeeld. Het lijkt wel of onze samenleving dikke mensen onbewust straft voor het feit dat ze overgewicht hebben. Misschien

spelen daar onbewust de theorieën van Plato nog steeds een rol bij. Onderzoekers hebben inmiddels gelukkig overtuigend aangetoond dat er geen relatie is tussen overgewicht en persoonlijkheidskenmerken. Dikke mensen zijn, bijvoorbeeld, net zo plichtsgetrouw, meegaand, emotioneel stabiel en extravert als slanke mensen. Langzamerhand lijkt er een eind te komen aan de mythe dat mensen met overgewicht niet deugen. Maar wat is er dan wel aan de hand?

Geen trek meer

Kennelijk is nee zeggen niet zo simpel als het lijkt. Ludwig laat in zijn boek zien dat allerlei hormonen, enzymen en neurotransmitters onze wil ondermijnen. Het eenvoudige verhaal is dat die stoffen in je lichaam schreeuwen om eten. Wilskracht kan daar gewoon niet tegenop. En al die processen in je lichaam hebben helemaal niets met je karakter te maken. Ludwig geeft in zijn boek voedingstips om de stoffen die ervoor zorgen dat je trek hebt anders te laten functioneren. Het gevolg is dat je minder of geen trek meer hebt. Hij claimt dat een koolhydraatrijke en vetarme voedingswijze leidt tot meer honger, waardoor mensen meer gaan eten. Daarom suggereert Ludwig om juist minder koolhydraten te

eten en meer (gezonde) vetten. Ik moet zeggen dat ik het zelf nu probeer en dat ik inderdaad merk dat ik minder trek heb. Dus misschien werkt het wel echt ...

Maar er is nog meer

We hebben als mensen namelijk geen onbeperkt reservoir ‘nee’ in ons gedragsarsenaal. In de gedragsseconomie is er veel onderzoek gedaan naar wat ze met een moeilijk woord ‘zelfregulatie’ noemen. Zelfregulatie is de manier waarop je in staat bent voor jezelf op te komen. Sterker nog: een manier waarop je nee kunt zeggen tegen dingen die je misschien wel graag wilt, maar die niet goed zijn voor je. Recente onderzoeken laten zien dat als mensen een aantal taken krijgen waarbij ze goed moeten nadenken, ze daarna minder goed in staat zijn om nee te zeggen dan wanneer mensen nog ‘uitgerust’ zijn. Sterker nog: wanneer mensen taken krijgen waarbij ze moeilijke keuzes moeten maken, blijkt de energie om nee te zeggen nog sneller op te raken. Mensen worden dus moe van nee zeggen. Mensen met overgewicht lopen tegen dit probleem aan. Ze willen wel nee zeggen tegen al die lekkere dingen. Maar na dat een aantal keer gedaan te hebben, hebben ze geen energie meer over om dat nog een keer te doen.

TijanaM/shutterstock.com

➤ Mensen worden moe van nee zeggen

Tussen de oren

Andere onderzoekers hebben onderzocht of het wel echt waar is dat een mens moe wordt van nee zeggen. In het artikel *Ego Depletion – Is it all in your head?* tonen onderzoekers aan dat moe worden van nee zeggen alleen maar gebeurt als je dénkt dat dit zal gebeuren. Zij ontdekten dat dit niet optreedt bij mensen die dat niet denken. Als dit klopt, dan zou iemand op een andere manier moeten leren denken over zijn/haar eigen kracht. Ik moet zeggen dat ik me afvraag hoe betrouwbaar deze theorie is met betrekking tot de behoefte aan eten. Zelf heb ik situaties meege-

maakt waarin ik toch echt nee wilde zeggen, maar toch weer ging eten omdat die innerlijke drive zo sterk was. En dat had niet te maken met hoe ik denk over met een moeilijk woord ‘ego-depletie’, oftewel: het kwijtraken van energie om nee te kunnen zeggen.

Niet simpel

Kortom, nee zeggen is zo simpel nog niet. Wel zouden we ons wat minder schuldig kunnen voelen als het weer niet gelukt is. Ook zouden we eens in de literatuur kunnen duiken om nieuwe ideeën te ontdekken over welke mechanismen nu allemaal een rol spelen in je

lichaam. En houd er rekening mee dat je geen onbeperkte energie hebt om nee te zeggen. Ten slotte, God heeft ons gemaakt. Als geen ander begrijpt hij hoe zwak onze wil is. En toch kiest hij ervoor om ons iedere dag weer naar zich toe te trekken.

Bron:

Ludwig, D. (2016), *Altijd trek? Overwin je snaaizucht, hertrain je vetcellen, val voorgoed af.* Uitgeverij Unieboek, Antwerpen.

Bijbelgedeelte

Toen zei Jezus tegen de priesters en de leiders van het volk: ‘Luister eens naar dit voorbeeld. Er is een man die twee zonen heeft. Hij zegt tegen de ene zoon: “Ga

vandaag in mijn wijngaard werken.” De zoon antwoordt: “Nee, dat wil ik niet.” Maar later krijgt hij spijt en hij gaat toch. De man zegt hetzelfde tegen zijn andere zoon. Die antwoordt: “Goed, vader.” Maar hij doet het niet. Wie van de twee heeft nu gedaan wat de vader wil?’ De priesters en de

leiders van het volk zeiden: ‘Die eerste.’ Toen zei Jezus: ‘Luister goed naar mijn woorden: Tollenars en hoeren komen eerder in Gods nieuwe wereld dan jullie. Want Johannes de Doper kwam bij jullie. Alles wat hij deed, was Gods wil. Jullie geloofden hem niet, maar de tollenaars en de hoeren geloofden hem wel. Jullie zagen dat, maar jullie kregen geen spijt van je ongelof.’

Matteüs 21:28-32 (BGT)

DADEN SPREKEN LUIDER DAN WOORDEN

Jeroen Tuinstra

dadenspreken luiderdan woorden

Jezus was in de tempel. Hij werd aangesproken door priesters en politici van die tijd, die twijfelden aan zijn autoriteit. Wie had hem het recht gegeven om les te geven in de tempel? Jezus antwoordde met een wedervraag: Wie heeft Johannes de Doper recht gegeven om te dopen? Het volk zag Johannes als een profeet van God. Die de autoriteit van Jezus bevestigde – dat was het probleem. Als echte politici antwoordden ze: ‘We weten het niet’. Om maar niet in de problemen te komen met het volk of te moeten erkennen dat Jezus van God komt. Het was een opportunistisch antwoord. Jezus doorzag dat meteen en vertelde de bovenstaande illustratie. Het antwoord van de tweede zoon was ook opportunistisch. Het was het antwoord dat de vader wilde horen. De eerste zoon gaf een eerlijk antwoord, hij wilde niet. Een

groot contrast met de priesters en politici, die niet eerlijk durfden te antwoorden. God wil liever een eerlijk antwoord, ook al is dat antwoord niet wat hij wil. Uiteraard hoopt hij dat je tot inkeer komt en de beste manier om dat te laten zien zijn je daden. Iets wat de tollenaars en hoeren beter hadden begrepen dan de priesters en politici.

- 1 Vindt u het in gebed naar God toe moeilijk om compleet eerlijk te zijn over uw gevoelens, twijfels of zelfs ongelof?
- 2 Wat houdt u tegen om compleet eerlijk te zijn naar uw medemens en naar God? In hoeverre lijken we dan op de priesters en politici van het bijbelgedeelte?
- 3 Wanneer was de laatste keer dat u iets had beloofd wat u niet waar kon maken? Hoe heeft u dat opgelost?

Voorbede

Iedere maandagmiddag om 13.30 uur doen we voorbede voor wie ons daarom vragen. Uw gebedsverzoeken zien wij graag tegemoet op esda@adventist.nl

Reinder Bruinsma Kort gebed

Heer, vergeef mij dat ik op allerlei momenten ‘nee’ tegen u heb gezegd. Help mij om volmondig ‘ja’ te kunnen zeggen op de richting waarin u mij stuurt.

Website

Voor het aanbod van onze gratis cursussen verwijzen we u naar onze website www.esda-online.nl

Gods 'nee' overtreft alles

De eerste keer dat u 'nee' tegenkomt in de Bijbel, hangt een beetje af van welke Bijbel u leest. Ook hoe vaak het woord voorkomt, hangt van uw Bijbel af: 130 keer in de *Nieuwe Bijbelvertaling*, 206 keer in de *Bijbel in Gewone Taal*, 69 keer in de NBG, en maar 47 keer in de *Statenvertaling*. Pakt u een Engelse Bijbel uit de kast, dan komt u 'no' rond de tweeduizend keer tegen! Al deze verschillen klinken een beetje raar, want de Bijbel is toch de Bijbel? Dat klopt, maar de talen van de Bijbel maken het met nee – en ja – ingewikkeld.

Het Nederlands heeft een echt woord voor nee. De meeste talen die u misschien kent, hebben zo'n woord: *nein*, *non*, *no*, *nej*. Maar de bijbelse talen hebben het woord nee gewoon niet in hun woordenschat. De mensen toen zeiden geen nee. Natuurlijk konden ze wel nee zeggen – anders zouden ze alles moeten doen wat iemand maar zou kunnen vragen! Maar dit deden ze op een andere manier. Het Grieks, waarin het Nieuwe Testament geschreven is, kent alleen een woord voor het ontkennen van iets: niet. En natuurlijk verwante woorden zoals niets, niemand, niet meer. Hetzelfde geldt ook voor het woord ja, daarvoor gebruiken ze een woord voor het bevestigen van iets: inderdaad of jazeker. Voor het Hebreeuws geldt bijna precies hetzelfde, een bevestigend en ontkennend woord, maar geen ja en geen nee.

Een overtreffend nee

Hoewel het woord nee dus eigenlijk niet in de Bijbel voorkomt, kunnen we dit woord wel bijbels bespreken. De eerste keren dat het voorkomt in de *Nieuwe Bijbelvertaling*, de Bijbel waar *Contact* normaal uit citeert, komen allemaal uit hetzelfde verhaal. Tot twee keer toe zegt God nee tegen Abraham. Het verhaal gaat dat Abraham een belofte van God krijgt dat hij beloond zal worden, maar Abraham is zowel oud als kinderloos. Wat heeft hij aan een belofte van rijkdom en bescherming als zijn familie met hem uitsterft? Zijn dienaren gaan zijn spullen erven, leuk voor hen, maar wat heeft Abraham eraan? En dan zegt God 'Nee.' 'Niet is die naar zal jouw bezittingen erven, maar een kind dat jijzelf zult verweken' (Genesis 15:4). God zegt dat Abraham het verkeerd heeft. God wijst hem de juiste weg, door aan te geven dat zijn huidige interpretatie fout is. God zegt: 'Nee, we gaan niet voor jouw simpele oplossing, we gaan je verwachtingen overtreffen. Je krijgt gewoon een kind.' God spreekt een overtreffend nee.

Nog een overtreffend nee

Even later gebeurt bijna hetzelfde. Ondertussen is Abraham wat verder, en nog steeds geen kind. Dus hij heeft het initiatief al genomen en een kind verwekt, Ismaël – precies zoals God zei, alleen bij een andere vrouw dan de zijne. Weer krijgt Abraham een belofte van God, zijn kind gaat volken en koningen voortbrengen. Zijn vrouw, Sara, zal zwanger worden. Abraham kan niet zoveel met die belofte, hij is honderd, zijn vrouw is negentig. Kinderen zitten er allang niet meer in. Hij stelt aan God voor dat zijn huidige kind, dat hij bij een andere vrouw verwekte, Ismaël, volken en koningen voortbrengt.

➤ Gods ja in een lichaam: Jezus Christus

En dan zegt God weer 'Nee.' 'Je vrouw Sara zal je een zoon baren, die je Isaak moet noemen, en met hem zal ik mijn verbond voortzetten. Het zal een eeuwigdurend verbond zijn, dat ook voor zijn nakomelingen zal gelden' (Genesis 17:19). God gaat niet voor de simpele menselijke oplossing van Abraham. God zegt nee. Een overtreffend nee.

Een ontkennend nee

Als we een andere Bijbel pakken, dan komen we de eerste nee al veel eerder tegen. In de *Bijbel in Gewone Taal* staat nee al op de derde pagina. Terwijl de eerste mensen nog in de tuin van Eden zijn, nog voordat zij voor het eerst hebben gezondigd. Hier gaat het verhaal dat God een boom heeft geplant waar de mensen niet van mogen eten. De mensen horen te luisteren naar God, niet naar Gods scheping. Toch raken ze in gesprek met de slang, het slimste dier dat God had gemaakt. Hij stelt ze een vraag, waar hij natuurlijk het antwoord al op weet: 'God heeft zeker gezegd dat je van geen enkele boom in de tuin mag eten?' (Genesis 3:1 BGT). En dan zegt de vrouw 'Nee.' 'We mogen de vruchten eten van alle bomen, behalve van de boom in het

midden van de tuin' (Genesis 3:2 BGT). Het gesprek gaat verder, en helaas is dit de enige keer dat de mensen nee zeggen. Ze zeggen verder geen nee tegen de woorden van de slang, ze zeggen ook geen nee tegen de verleiding om toch van die boom te eten en ze zeggen uiteindelijk ook geen nee tegen de vruchten van de boom. Helaas maar één keer een ontkennend nee van de mensen. Te weinig nee en daarom vergaande gevolgen. Want God moet reageren.

Gods nee

God moet nee zeggen. Nee tegen de mensen in de tuin. Nee tegen het eeuwig leven van de mensen. Zelfs nee tegen de slimme slang. De mensen moeten op de aarde wonen. Ze moeten hard werken om zich te voeden. Ze moeten pijn lijden om zich voort te planten. Ze zullen sterven. En het ergste van alles: ze zullen niet meer bij God in de buurt wonen. Want God moest nee zeggen. Maar wat voor nee spreekt God? Een ontkennend nee, zoals de mensen helaas te weinig deden? Of een overtreffend nee, zoals hij deed bij Abraham. Zoals hij wel vaker doet?

Gods ja

Veel verderop in de Bijbel krijgen we het antwoord. Gods nee was meteen ook een ja. Paulus schrijft een brief aan de christenen in Korintië, hij heeft het over het hou-

den aan je woord. Dan schrijft hij: 'De Zoon van God, Jezus Christus ... was immers ook niet iemand die ja zei en nee bedoelde. *Hij belichaamt het ja*. In hem worden alle beloften van God ingelost; en daarom is het ook door hem dat we amen zeggen, tot Gods eer' (2 Korintiërs 1:19-20). Duizenden jaren later kwam Gods ja dus toch. Niet als een woord, dat was niet genoeg, maar als God zelf in de vorm van een mens. Gods ja in een lichaam: Jezus Christus. Die Gods belofte om alle nees van het allereerste begin te veranderen in ja's. Gods nees te overtreffen met volmondige ja's. Ja, bij God wonen. Ja, geen pijn. Ja, niet hard werken. Ja, leven voor altijd. God heeft één grote ja klaarstaan, voor elke persoon die ja op God wil zeggen. En dat is zeker niet niets.

➤ In al zijn ellende bleef Job vertrouwen op God

had verdiend. Op alle fronten raakte Job de bodem van het leven: zijn waarde, zijn bezit, zijn gezondheid, zijn relatie en zijn sociale omgeving.

Job bleef vertrouwen

Maar hoe reageerde Job? Zei hij God vaarwel? Vervloekte hij God? Begon hij te geloven dat het toch zijn eigen schuld was? Nee, dat deed Job niet. Het hele boek Job gaat erover dat Job in al zijn ellende bleef vertrouwen op God, hij was geduldig. Er was kennelijk niets dat een wig kon drijven tussen hem en de Almachtige. Het vertrouwen op God zat heel diep geworteld in Job. Zijn relatie met God was van een andere dimensie dan het dagelijks leed. Niet dat Job er ook maar iets van begreep. Hij vroeg God regelmatig om uitleg, maar kreeg die niet. Hij verlangde ernaar dat God het voor hem opnam. Maar ook dat deed God niet. Job tastte volledig in het duister. Maar ondanks alles verliet hij God niet.

Achter de schermen

De schrijver van het boek Job geeft ons de achtergrond bij Jobs lijden. Hij vertelt ons dat er achter de schermen iets gebeurde in een andere spirituele dimensie. Wij als lezers mogen meekijken. De lezer krijgt een verklaring waarom al die dingen gebeurden met Job: de duivel had een vinger in de pap. En toch blijft ook voor de lezer veel onduidelijk. Hoe kon God de duivel toestaan om Job zo te behandelen? Past dit wel bij een God die liefdevol is en uit wiens handen nooit iets slecht zal komen (zie Jakobus 1:13)? En hoe zit dat dan vandaag? Staat God wel aan onze kant?

Het kwaad in de wereld

Het verhaal van Job is een manier om de aanwezigheid van het kwaad in deze wereld bespreekbaar te maken. De antwoorden lijken simpel, maar zijn het niet. Waar komt het kwaad vandaan? 'Van Satan',

wordt er gezegd. Maar waarom werd Satan dan slecht? 'Hij werd trots in zijn hart', is dan het antwoord, met verwijzing naar Jesaja 14 en Ezechiël 28. Maar hoe kan het dan dat een perfect wezen slecht wordt? En hier stokt de verklaring. We weten het niet. Als het leven 'nee' tegen je zegt, kan een mens allerlei verklaringen zoeken. Voor sommigen helpt dit. Voor anderen is geen enkele verklaring bevredigend. Ook het boek Job geeft geen perfecte verklaring, moeten we vaststellen. Het verhaal van Satan is een manier om te helpen verklaren wat er met Job is gebeurd, maar ook dan blijven we met vragen zitten.

Troost

In Matteüs 13:24-30 vertelt Jezus een verhaal over een zaaier die goed zaad zaaide in zijn akker. Maar er kwam een vijand die verkeerd zaad had gezaaid. Ook deze gelijkenis geeft geen antwoord op de vraag waar het kwaad vandaan komt. Wat deze gelijkenis wel zegt is: 'Heb geduld'. Er komt een tijd dat God het goede van het kwade zal scheiden. In het verhaal van Job brak die tijd ook aan. Jobs leven werd hersteld. Dit kan voor iedereen die vandaag lijdt misschien een troost zijn.

DIALOOG

Het vierde kwartaal van het boekje *Dialoog* is gewijd aan het boek Job. *Dialoog* is een halfjaarlijkse uitgave van de Adventkerk. U kunt *Dialoog* online bestellen via www.servicecentrum-adventist.nl. Prijs inclusief verzendkosten € 17,50.

WAT ALS HET LEVEN TEGEZIT?
Jurriën den Hollander

Wat als het leven tegenzit?

Wat doe je als het leven tegenzit? Wat doe je als alles wat je had gehoopt niet uitkomt? Wat doe je als je jezelf altijd voor het goede hebt ingezet en toch wordt getroffen door het kwaad? Wat doe je als anderen jouw gedrag en motivatie voortdurend in twijfel trekken?

Het bijbelboek Job gaat over zo'n situatie. Het verhaal gaat over een man genaamd Job die zijn uiterste best deed om goed te zijn voor anderen. Hij hielp armen en mensen die problemen hadden. Hij bad voor anderen en bracht zelfs offers voor hen. Hij vertrouwde in alles op God, maar toen liep alles fout in zijn leven. Hoe ging hij daarmee om?

Slechte berichten

Op een dag kreeg hij het ene na het andere slechte bericht binnen over zijn bezit en over zijn kinderen. Van het ene moment op het andere werden zijn kuddes gestolen en stierf zijn vee. Maar erger nog, opeens vonden al zijn kinderen de dood door het instorten van het huis waarin ze verbleven. Dit lijkt menselijkerwijs amper te verwerken. Hoe kun je zulk verlies een plaats geven in je leven wanneer alles waar je leven op gebouwd is, in een klap gestolen, kapot of dood is? Maar 't kan nog erger.

Ernstige tegenslag

Opnieuw kreeg Job te maken met een ernstige tegenslag. Hij werd zelf ernstig ziek. Zo ziek, dat hij liever maar wilde sterven. En nog was het niet voorbij. Zijn vrouw keerde zich tegen hem en vond hem maar een sukkel omdat hij nog steeds op God bleef vertrouwen. En ten slotte kwamen er drie vrienden langs die, in plaats van hem te steunen, hem wekenlang voortdurend beschuldigden dat hij niet eerlijk was over zichzelf. Volgens hen moest Job iets hebben gedaan waardoor hij alles wat er in zijn leven gebeurde gewoon

NATHALIE VAN EKRIJ ZEI 'NEE'
TEGEN HET GROTE GELD ...

Lydia Lijkendijk

Nathalie van Ekris zei **nee** tegen het grote geld ...

14

interview

2016 Nelske Verbaas

Het is maar goed dat er ook mensen zijn die verstand hebben van cijfertjes. Zo iemand is Nathalie van Ekris, financial controller van het Landelijk Kantoor van de Adventkerk. 'Cijfers op zich hebben niets met geloof te maken, maar wat achter de cijfers zit wel. Als mensen geloof en vertrouwen hebben, zijn ze bereid geld aan de kerk te geven.' En dat zie je dan terug in de cijfers.

➤ ... en 'Ja' tegen haar kerk

Nathalie van Ekris studeerde fiscaal recht in Leiden. Samen met haar man Joris heeft zij dochter Jasmijn en zoon Mels, aan wie zij buiten werktijd haar handen vol heeft. Haar dagen brengt zij door op het Landelijk Kantoor van de Adventkerk. Van Ekris typeert zichzelf als 'optimist', iemand die over het algemeen vrolijk is. En dat is wel handig in een functie als de hare, want er komt veel op haar af.

Spin in het web

'Mijn baan is veelzijdig', zegt zij. 'Het gaat niet alleen om cijfers, maar ik word bij allerlei aspecten van deze organisatie betrokken waar je anders als financial controller nooit mee te maken krijgt. Zoals bestuurlijke zaken, of emotionele reacties op beleid van de kerk. Ik ben gesprekspartner van het Dagelijks Bestuur. Ik geef advies over financiële en strategische vraagstukken, denk mee over de visie van de afdeling

➤ 'Geloof gaat over het diepste binnenste van mensen'

Geloof

Zelf groeide Van Ekris op in de Adventkerk. 'Ik put uit mijn geloof vertrouwen en kracht voor de toekomst. Ik merk dat ik niet goed kan benoemen hoe belangrijk het voor mij is. Het is een tekortkoming van het schoolsysteem dat je zo weinig leert om emoties te benoemen. Geloof is wie en wat ik ben. Het zit in mij en het gaat nooit meer weg.'

Dit interview verscheen eerder in *@vent* van november 2015. Kijk op www.adventist.nl/advent-magazine voor het complete magazine.

PRILL/Shutterstock.com

Financiën. Ik maak financiële rapportages en analyses en houd me bezig met het stroomlijnen van operationele processen. Dat heeft wel een beetje met cijfers te maken, maar soms ook niet. Eigenlijk ben ik geen financial controller, maar business controller, dat dekt meer de lading. Ik zit hier een beetje als spin in het web, middenin de financiële en juridische materie.'

Geen half werk

Nadat zij cum laude afstudeerde, werkte Van Ekris achtereenvolgens bij Deloitte en BDO; grote en prestigieuze accountancyfirma's met een juridische tak. 'Ik werd daar op den duur onrustig, ik vond dat ik te weinig tijd had voor mijn werk: het geven van fiscaal advies', zegt Van Ekris. 'De budgetten en afgesproken fees werden zo teruggeschroefd dat ik geen goede adviezen meer kon schrijven. Ik begeleidde stagiaires, en ook de uren die daarvoor nodig waren, kon ik nergens kwijt. Dat was ik zat; ik wilde geen half werk doen, daar werd ik niet gelukkig van.'

De beste plek

De baan op het Landelijk Kantoor kwam op haar pad, zo ziet Van Ekris dat. 'Ik wilde mijn vak niet overboord gooien. Dit is wat ik kan. Mijn talent, kennis en kracht zitten daar. Maar ik wil er iets mee doen voor een ander. De beste plek waar ik terecht had kunnen komen, is hier. Het is een goede plek voor mij, waar ik iets kan betekenen voor God, de kerk en andere mensen.'

Leerzaam

De afwisseling in haar werk vindt Van Ekris erg leuk. 'Maar ook de diversiteit aan mensen. Bij mijn vorige werkgevers had ik steeds te maken met hetzelfde type mens: grote auto's, de laatste gadgets, borrelen met de klant. In mijn huidige baan krijg ik de meest uiteenlopende mensen en karakters langs mijn bureau. Mensen voor wie de winst in andere dingen zit dan in geld. Geloof gaat over het diepste binnenste van mensen en daar heb ik in mijn dagelijks werk mee te maken.' En dat ervaart zij als heel leerzaam.

15

interview

JA OF NEE, WAT ZAL HET ZIJN?
Bert Nab

Ja of nee,
wat zal het
zijn?

‘Maar bovenal, broeders en zusters, zweer geen enkele eed, niet bij de hemel, niet bij de aarde, nergens bij. Laat uw ja ja zijn, en uw nee nee, anders zult u ervoor gestraft worden’ (Jakobus 5:12).

Het is voor sommige mensen heel makkelijk om beloftes te doen, voor mij ook. ‘Laten we een keer afspreken, gezellig.’ ‘Ja, moeten we doen.’ Vervolgens komt die afspraak er nooit, omdat we druk zijn met onze werkzaamheden en andere activiteiten. Dit korte gesprekje kan zich een aantal keren herhalen met steeds dezelfde uitkomst. Op zich lijkt dit een vrij onschuldig voorbeeld dat dagelijks voorkomt op vele plekken. Het wordt al vervelender als ik bijvoorbeeld een kleine of grotere lening vraag aan een familielid of vriend met de belofte het geld snel terug te betalen. Ook dan gebeurt het regelmatig dat afspraken niet worden nagekomen. Nu zijn we echter al in de sfeer beland dat mensen echt benadeeld worden door onze acties.

Waarschuwing

De Bijbel waarschuwt ons op enkele plekken dat het goed is wanneer wij ons aan ons woord houden. Als je ‘ja’ zegt, handel daar dan ook naar en als het ‘nee’ is eveneens. Op die manier ontstaat er vertrouwen en is het duidelijk wat je van iemand kunt verwachten.

Nog ernstiger wordt het wanneer mensen een eed zweren op hun moeder, hun leven, hun kinderen of op God. Ik heb al een aantal keren mensen horen zeggen: ‘God is mijn getuige.’ Dan denk ik: ‘Oeps, weet wat je zegt.’ Waarom hogere machten erbij roepen als je even eenvoudig kunt zeggen dat je iets zeker weet of ergens van overtuigd bent?

➤ **Doe wat je belooft te doen**

Door de mand

Volgens Jakobus kan het zelfs slecht voor je uitpakken als je de hemel bij je uitspraken betreft. Als je zweert bij de hemel of als je zweert in het algemeen en je komt je afspraken niet na, dan staan daar sancties op. Meeneed in de recht-bank bijvoorbeeld, is een misdrijf.

Liegen tegen de politie over je adres of je naam kan je duur komen te staan. Maar ook liegen in het algemeen kan zich vroeg of laat tegen je keren. Mensen die liegen, komen vaak in een web van leugens terecht. Meestal zijn er namelijk meer leugens nodig om eerdere leugens te camoufleren.

Maar er komt een moment dat je door de mand valt en je verhaal niet meer klopt.

Doe wat je zegt

Doe gewoon wat je zegt te doen. Dan loop je het minste risico op vervelende situaties. Wanneer wij oprecht de wereld in kunnen kijken, zonder bang te hoeven zijn ergens voor ‘gesnapt’ te worden, kunnen we gerust zijn en kalm. Zorg ervoor dat je niet steeds over je schouder hoeft te kijken of diep na moet denken of je verhaal nog kloppend te krijgen is. En bovenal: laat God daarbuiten. Betrek hem voor leiding in je leven, dank hem, vraag om vergeving, prijs hem, vraag hem om advies, maar zweer niet op zijn naam want je legt een zeer zware verantwoordelijkheid op je eigen schouders wanneer je dat doet.

Doe wat je belooft te doen. ‘Zullen we een keer afspreken?’ ‘Ja, gezellig, laten we het meteen doen, dan kunnen we dat tenminste niet meer vergeten. Heb je je agenda bij je?’ Laat uw ja ja zijn en uw nee nee. Lekker gevoel hoor!

“
**ALS JE DE WAARHEID
VERTELT HOEF JE
NIETS TE ONTHOUDEN**
”

Mark Twain (1835 – 1910)

ZEG 'NEE' TEGEN AFVAL
Marie Rahajaan

nee tegen afval

18

groen!

Op mijn Facebook-tijdlijn kwam ik een video tegen over Lauren Singer. Laurens afval van de afgelopen drie jaar past in één weckpot. De journalist vroeg haar hoe zij een 'zero waste life' heeft bereikt.

Lauren Singer woont in New York en is afgestudeerd in *Environmental studies*. Op haar website *Trash is for Tossers*, lees je hoe zij het aantal kilogram afval dat zij produceerde radicaal terugdrong en geeft zij tips om dit zelf in de praktijk te brengen. Lauren vertelt dat zij tijdens haar studie geïnspireerd werd door een familie in Californië die leefde volgens het zero-waste-principe. De moeder van dit gezin, Bea Johnson, is tevens de oprichter van de zero-wastebeweging.

Vijf maal 'r'

Naar eigen zeggen is Bea's geheim om geen afval te creëren: *refuse, reduce, reuse, recycle, rot*. Vertaald naar het Nederlands komt dit neer op: weiger, verminder, hergebruik, recycle en verrot. Allereerst: zeg 'nee' tegen alles wat je niet nodig hebt. Ten tweede: wees zuiniger

www.thesimplifyco.com

Rechts: Het afval dat Lauren Singer de afgelopen drie jaar produceerde, past in deze pot.

Beneden: Original unverbapt: Berlijns verpakkingsvrije supermarkt.

2015 Elizabeth Rush

met de producten die je wel gebruikt. Ten derde: maak gebruik van verpakkingsmaterialen die je kunt hergebruiken of koop spullen tweedehands. Ten vierde: recycle alles wat je niet meer gebruikt. Tot slot: laat alle biologisch afbreekbare producten verrotten tot compost. Zelf ben ik geïntrigeerd door de tweede stap: reduce, oftewel verminder!

Meer dan alleen geld

Volgens de *factsheet* voedselverspilling huishoudens (2013) gooit een gemiddeld Nederlands gezin 105 kg eten per jaar weg. Dat komt per persoon naar schatting neer op ruim € 150 per jaar. Door voedselverspilling gooi je naast geld ook energie weg. Energie die nodig is voor de teelt, de verpakking, het transport, de koeling en de bereiding van voedsel. Omgerekend verspil je met elke kilo weggegooid voedsel 1,3 liter benzine. Volgens het ministerie van Infrastructuur en Milieu is het terugdringen van voedselafval daarom een van de meest kansrijke stromen om de milieubelasting te verminderen.

De eerste stap

Bea Johnson laat ook zien hoe zij haar hoeveelheid afval vermindert door verpakkingsmaterialen zo veel mogelijk te vermijden. Zij brengt bijvoorbeeld haar eigen potten en zakken mee naar de supermarkt, om haar vlees, fruit en groente in te stoppen. Steeds meer winkels haken op dit concept in. Eén van de eerste winkels die dit deden was Original Unverbapt in Berlijn, maar ook in Nederland zijn deze winkels te vinden. Een bijkomend voordeel is dat je op deze manier bewustere keuzes maakt voor wat je wel en niet nodig hebt. Uiteindelijk is geen afval maken natuurlijk de meest effectieve methode om minder afval te maken. 'Nee' zeggen is de eerste stap op weg naar een beter klimaat.

Carlos Horta/Shutterstock.com

NEE TEGEN GOD
Rudy Dingjan

nee tegen God

Bijna vijftig jaar geleden, vanaf het derde of vierde leerjaar van de lagere dr. Peltschool op het Kanaleneiland in Utrecht, kwamen Lucas en ik in dezelfde klas te zitten. We werden vrienden en nagenoeg al onze vrije tijd waren we bij elkaar. Lucas liet mij voor het eerst kennismaken met the Beatles. Samen keken we naar / Spy (Dubbelspion) op de tv en speelden daardoor geïnspireerd onze eigen levensgevaarlijke scènes. Gelukkig zijn daarbij alleen dingen gesneuveld ...

ondanks dat we voor verschillende middelbare scholen kozen, ging onze vriendschap door. Samen verdronken we in onze kalverliefde voor Elsje. In de lagere schoolklas hadden we haar nooit zien staan. Maar nu kwamen onze hormonen op gang en zwijmelden we bij haar naam, zonder dat we haar ooit hebben durven aanspreken!

Voorbij

Na ons derde middelbare schooljaar scheidden onze wegen zich, want mijn vader werd predikant in Middelburg. Lucas en ik hebben elkaar nog wel een paar brieven geschreven (vermoed ik). Hij is nog een keertje in Zeeland komen logeren. We zijn op elkaars bruiloften geweest en zo'n vijf jaar geleden zijn mijn vrouw en ik nog eens bij hem en zijn gezin

➤ De ander negeren is dodelijk voor een relatie

langs geweest. Verder is het voorbij. Zo gaat dat met vriendschappen die je niet onderhoudt. Uit het oog, uit het hart.

Leven zonder God

Dit lijkt erg veel op wat een Amerikaanse predikant ervoer, die in een turbulente levensfase in 2013 uit zijn ambt ontheven was. Hij besloot om geheel 2014 zonder God te leven en te zien wat dat met hem zou doen. Geen Bijbel, geen kerkdiensten, geen gebed, geen lofliederen. Begin 2015 maakte hij bekend dat hij atheïst was geworden, en voegde daaraan toe dat hij dat eigenlijk best jammer vond.

Toen ik dit hoorde, kon ik het eerst niet geloven. Geloof ik alleen in God doordat ik mezelf van zijn bestaan blijf overtuigen met verschillende religieuze praktijken? Stop de praktijk en hij verdwijnt als sneeuw voor de zon?

Absurd

Voor degene die dit puur theoretisch benadert, klinkt dit absurd. Je overtuiging dat iemand bestaat, is toch niet afhankelijk van je persoonlijke bemoeienis met hem of haar? Theoretisch niet, inderdaad. Maar het gaat God niet om theorieën. Hij zoekt relaties, en wel met ieder mens. Hij vroeg het volk Israël hem lief te hebben 'met hart en ziel en met inzet van al uw krachten' (Deuteronomium 6:4). Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Vrienden noem ik jullie' (Johannes 15:15). De bijbelse betekenis van het woord 'geloven' duidt op de innigst mogelijke relatie die je met iemand kunt onderhouden.

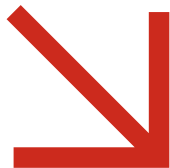
Theorie versus praktijk

Het is duidelijk dat je geen relatie kunt hebben zonder deze te onderhouden. Als je niet meer met iemand omgaat – zoals Lucas en ik – of erger nog: de ander negeert – zoals de Amerikaanse predikant deed bij God – dan is dat dodelijk voor een relatie.

Als u een relatie wilt hebben met God, dan kunt u daar het beste tijd aan besteden: bidden, lofprijzen, bijbellesen, en kerkdiensten bezoeken. Zo zegt u 'ja' tegen God.

19

tenslotte

Sandra Matic/Shutterstock.com

Wilt u een tikkeltje extra
dimensie in uw leven?

Kijk dan uit naar het eerstvolgende
nummer van **Contact!**

Contact

is een gratis uitgave van het
ESDA-instituut, onderdeel van
het Kerkgenootschap der
Zevende-dags Adventisten.

ESDA Nederland

Adres Amersfoortseweg 18,
3712 BC Huis ter Heide
Telefoon 030 - 6931509
INGbank NL76 INGB 0000 0383 25
Rabobank NL59 RABO 0155 9483 18

E-mail esda@adventist.nl

Web www.esda-online.nl

ESDA België

Adres Ernest Allardstraat 11,
1000 Brussel
Telefoon 02-5113680
ING Bank BE47 3100 1698 4180

GRATIS Download
Contact Magazine

ESDA Instituut ONLINE
Bijbellessen Online

‘Dimensies
zijn variabele
waarden
waarmee vorm
en afmetingen
worden vast-
gelegd, zoals
hoogte, lengte,
breedte, tijd,
massa en
temperatuur.’

- Wikipedia

